

ΓΙΑΝΝΗ ΖΙΓΔΗ
Προέδρου της Ε.ΔΗ.Κ.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΓΙΝΟΥΝ ΜΟΙΡΑΙΕΣ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ 1989 ΟΠΩΣ ΕΚΕΙΝΕΣ ΤΟΥ 1920

Επιστολές προς τους Δωδηνήσιους και τους
Δημάρχους των Νησιών του Ανατ. Αιγαίου

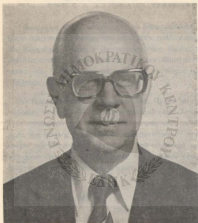

ΑΘΗΝΑ, ΙΟΥΝΙΟΣ 1989

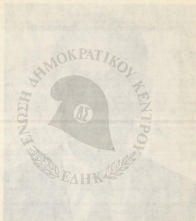
ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.
ΠΡΟΛΟΓΟΣ	5
Α) ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΔΩΔ)ΣΙΟΥΣ	7
Β) ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ 1989	9
Γ) Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΔΩΔ)ΝΗΣΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ	17
Δ) ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥΣ ΤΩΝ ΝΗΣΙΩΝ ΤΟΥ ΑΝΑΤ. ΑΙΓΑΙΟΥ	29
Ε) ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΟΥ κ. ΖΙΓΔΗ	38

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ Ε.ΔΗ.Κ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΙΦΑΣ

Ο ΛΟΓΟΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Α) ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΔΩΔΕΚΙΟΥΤΕΣ

Θεωρούμε εθνική υποχρέωση, να δημοσιεύσουμε το μικρό αυτό τεύχος ύστερα από υποδείξεις πολλών φίλων του Κόμματος, για να ενημερώσουμε τους (δωδ)σίους και όλους τους Αιγαιοπελαγίτες, για την ιδιαίτερη σημασία, που έχουν οι εκλογές του 1989 για όλους τους Έλληνες και ιδιαίτερα γι' αυτούς.

Ο Πρόεδρος είναι κατηγορηματικός. Πρέπει να προεδρεύουμε, γιατί με την εξεθλίωση του πολιτικού βίου και τον εκχυδαισμό του προεκλογικού αγώνα από τα κόμματα της Βουλής του 1985, που συγκροτήθηκε με το σύστημα της ενδοκλιμής, ο κίνδυνος του τουρκικού επεκτατισμού γίνεται πιο απειλητικός, για να μην έχουμε από τις εκλογές αυτές τα μορφοειδή αποτελέσματα των εκλογών του 1920.

Αθήνα, 1 Ιουλίου 1989

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ Ε.ΔΗ.Κ.

Είπα κάποτε κάποιους της αντιπολίτευσης και να βάλει γιατί θα έπρεπε να αφήσει τον χώρο, και να έρθει να υπηρετήσει τον λαό και για τη συμμετοχή τους στην Εθνική Δημοκρατική Αγωγή (Πρόεδρος του 1982), αλλά και για τη μελέτη των άρθρων μας, επειδή ο Τουρκικός επεκτατισμός αποτελεί για μας ένα μεγάλο πρόβλημα, για να

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο παρών οδηγός προοιχεί να διευκολύνει το
κατά τους τριτοβάθμιους και ανώτερους τμήματα
του Κράτους να υλοποιήσουν τις λειτουργίες
και όσον αφορά τις διαδικασίες που αφορούν
στην εκτέλεση των εργασιών τους. Ο παρών
Εγχειρίδιο προοιχεί να διευκολύνει το

Ο παρών οδηγός προοιχεί να διευκολύνει το
κατά τους τριτοβάθμιους και ανώτερους τμήματα
του Κράτους να υλοποιήσουν τις λειτουργίες
και όσον αφορά τις διαδικασίες που αφορούν
στην εκτέλεση των εργασιών τους. Ο παρών
Εγχειρίδιο προοιχεί να διευκολύνει το

Αθήνα, 1 Ιανουαρίου 1988

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΕΣΗΚ

ΕΣΗΚ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ

A) ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΔΩΔΕΣΙΟΥΣ

Αθήνα, 7 Μαΐου 1969

Αγαπητοί φίλοι,

Σας συλλυπόμαι περὶ τῆς σε δύο τμήματα, τῆς ἐπιλογῆς, που ἔλαβα στὴ Ρόδο, στὶς 3.5.1969, γιὰ νὰ ενημερώσω τοὺς συμπατριώτες μας πάνω στὴ σοβαρότητα τῆς πολιτικῆς κατάστασης καὶ νὰ τοὺς εἰδηλώσω, γιὰτὶ ἡ Ε.ΔΗΚ. πήρε τὴν ἀπόφαση νὰ κατέβῃ ἀνεξάρτητῃ στὶς ἐκλογές, με δικαίους τῆς συνδυασμοὺς σ' ὅλη τὴ χώρα.

Εἰλόχιστοι, ὅπως ἀντιλήφθηκα, ἔχουν συνειδητοποιήσει, ὅτι οἱ ἐκλογές αὐτές δεῖν εἶναι οἱ συνηθισμένες. Δε θα ἀποφασιστοῦν σ' αὐτές, ποὺς θα κυβερνήσῃ τὴ χώρα, ἀλλὰ ποὺς κομματικὴ παράταξη θα ἐξολοθρευθεῖ τὴν ἄλλη!... Γιὰτὶ ἡ πῶληση, τὴν ὁποία ἔχει προκαλέσει ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς, ἔχει φέρει ἓνα μεγάλο ποσοστὸ τῶν Ἑλλήνων σὲ κατάσταση κομματικῆς παραφροσύνης.

Δὲν πρέπει ἡ προεχὴς Βουλὴ, νὰ κυριαρχεῖται ἀπὸ τὰ δύο μεγάλα κόμματα τῆς ἐνισχυμένης καὶ τὸ Κ.Κ.Ε., γιὰτὶ θα ξημερώσῃ ἀμφάτως ἀσπαραγμοὺς, ποὺ θα ἔχει καταστροφικὲς συνέπειες καὶ γιὰ τὴ συμμετοχὴ μας στὴν Ἑνωμένη Ἑυρωπαϊκὴ Ἀγορὰ (Πρόκληση τοῦ 1962), ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ὑπόσταση τοῦ κράτους μας, ἐπειδὴ ὁ Τουρκικὸς ἐπικρατισμὸς κωροδοκεῖ γιὰ μίαν νέα γκάφα μας, γιὰ νὰ

βρει μια άλλη ευκαιρία να επαναλάβει το κατόρθωμά του στην Κύπρο και στο Αιγαίο, δηλαδή στα νησιά μας.

Γι' αυτό, η ενέργεια της Ε.ΔΗ.Κ. είναι η μόνη φιλοσοφημένη και πατριωτική ενέργεια Κόμματος, που αποσκοπεί στη σωτηρία του λαού και του Έθνους από τον όλεθρο.

Στο δεύτερο μέρος της ομιλίας μου, σας περιγράφω με λίγα λόγια τη συμμετοχή μου στη δημιουργία του ελληνικού θαύματος, που λέγεται Δωδεκανησιακή ανάπτυξη, ως και τους κινδύνους που έχουν ήδη δημιουργηθεί για το μέλλον των νησιών, λόγω των ασφαλισμένων ενεργειών των Κυβερνήσεων της Ν.Δ. και του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Παύζα, ότι η μέχρι σήμερα πολιτική μου μου επιτρέπει, να επικύρω την προσοχή σας στη σοβαρότητα της κατάστασης, για να μη γίνετε θύματα των εμπορίων του μίσους και της πόλεως και όθelia σας συσπειρόνται μιας νέας εθνικής δοκιμασίας.

Μα τα καλύτερα πάντοτε αισθήματα

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΣΙΓΔΗΣ

Πρόεδρος Ε.ΔΗ.Κ.

Η δεύτερη περίπτωση εθνικού διχασμού καθιερώθηκε κατά τον πόλεμο του 1940 και τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια μεταξύ «εθνικοπροσοχής» και ΕΑΜ, που κατέληξε στην απόλυτη όλιση των πλειονοεκτιμημένων της σημερινής χώρας, κατάς από την Επικράτηση της Δεξιάς/Αριστεράς.

Ο δεύτερος εθνικός διχασμός κρήθηκε από τις εκλογές του 1946, όταν με την αποχή του Κομμουνιστικού Κόμματος απ' αυτές δόθηκε η ευκαιρία στη Δεξιά να γίνει πανίσχυρη. (Και πρώτα, όμως, στο σημείο αυτό να υπογραμμίσω, ότι υπάρχουν μαρκαίοι δημοκράτες, που σιωπούν στην ΕΔΗΚ, να εγκαταλείψουν την αυτονόμη κήρυξη της στις προσεχείς εκλογές και να απόσχουν απ' αυτές!...).

Οι εκλογές του Ιουνίου 1980 μπορεί σταχώς να αποδοθούν τόσο μαρκαίοι για τη χώρα όσο και οι εκλογές του 1920. Γιατί, αν συνεχιστεί ο τεχνητός εθνικός διχασμός, που υπάρχει σήμερα, είναι πολύ πιθανό, σχεδόν βέβαιο, ότι ο Τουρκικός σπασταρισμός θα επιτύχει τελικά το σκοπό του, θα εξοπλιστεί δηλαδή με βίολιχο του Αιγίου, με προφανείς τις συνέπειες για τα ελληνικά νησιά, που βρίσκονται κοντά στις Μικρασιατικές Ακτές.

3. Εξήμερα αναμετασχημάτιζα έναν τρίτον εθνικό διχασμό. Αυτός όμως είναι καθαρά τεχνητός. Δεν οφείδεται σε ιστορικούς λόγους, όπως οι δύο προηγούμενοι, αλλά είναι το προϊόν του καπινοθεσμικού εκλογικού συστήματος της ενταχριστικής α-ναλογικής, που επέβαλε στο 1974 ο κ. Καραμανλής.

Όπως όλοι ξέρουν, διακέρυζε τότε, ότι η ενέργεια αυτή ήταν θύλαγμα, τόσο θα χάριζε τον ελληνικό λαό σε δύο παρατάξεις αλληλοαντιθέμενες, έτοιμες να αλληλοεξοντωθούν για το ποια θα διατηρήσει ή θα αρπάξει από την όλη την εκου-πύλη της εξουσίας και να απολαφθούν τα αγαθά της, χωρίς να ενδιαφέρονται για τίποτα άλλο.

Ζήτησα τότε από τον Α. Παπανδρέου και τον Χαρίλαο Φλωρεάκη να καταρτίσουμε κατά Μέτσοπο για να αντισταθώ-με στην απειλή του καταστροφικού συστήματος. Δεν θέλησαν όμως να ανταποκριθούν στην πρόκλησή μου, γιατί δεν ήθελαν

να χάσουν τη θέση του κ. Καραμανλή. Απώλειαν όμως έγραφα ένα βιβλίο! «Μπροστά στο νέο Εθνικό Έθνος», που αποδείχτηκε προφητικό, όπως βιά η σημερινή πραγματικότητα.

4. Ύστερα από πολλούς αγώνες, στους οποίους — όπως γνωρίζετε — πάντοτε πρωτοστάτησα, τον παραμένον Μάρτιο η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. υποχρεώθηκε να εγκαταλείψει το σύστημα της ενσχυσμένης και να δεχθεί το σύστημα της απλής αναλογικής. Σ' αυτό περιφέρθηκε και η Αξιοκρατική Αντιπολίτευση και το ΚΚΕ.

Εν τούτοις τα δύο «μεγάλα κόμματα», τα δημιουργήματα της ενσχυσμένης, δηλαδή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία, αλλά και το Κ.Κ.Ε., που σήμερα λέγεται Συνασπισμός, συμπεριφέρονται σαν να μην υπάρχει η αναλογική και προσπαθούν να δημιουργήσουν καταστάσεις, που να είναι όμοιες με της ενσχυσμένης, επικυλώνοντας το γεγονός, ότι ο χρόνος από την αλλαγή του εκλογικού συστήματος μέχρι τις εκλογές είναι πολύ λίγος, για να αντιληφθεί ο λαός τη σημασία της.

Έτσι τα δύο «μεγάλα» κόμματα είναι αποφασισμένα να διαθέσουν 10 β.π. βραχώς για τον εκλογικό αγώνα, με βασικό στόχο να έχουν πάλι μία Βουλή με δύο «μεγάλα κόμματα» και ένα τρίτο περιθωριακό, το Κ.Κ.Ε. (Από τα χρήματα αυτά 900 εκ. του ΠΑ.ΣΟ.Κ., και 800 εκ. της Ν.Δ. προέρχονται από την ενίσχυση του Δημόσιου. Το Κ.Κ.Ε. θα πάρει 300 εκ. από το Δημόσιο, ενώ τα μικρότερα κόμματα μόνο 18 εκ. το καθένα!)

Με τα τέρατα αυτά κατά και για την επίτευξη των βασικών στόχων τους, τα δύο «μεγάλα κόμματα» και ο Συνασπισμός προσπαθούν να εντυπωσιάσουν, να παραπλανήσουν την κοινή γνώμη και να αγρεώσουν τις φήμες του λαού.

Οι μεγάλες δόθεν αυθόρμητες λαϊκές συγκινήσεις σε ποικιλούς χώρους «εθελούστων» και καλοπληρημένων οπαδών, που μεταφέρονται από όλα τα μέρη της Ελλάδας, γίνονται ακριβώς για τη δημιουργία εντυπώσεων και την παραπλάνηση της κοινής γνώμης. Οι φασίσιες εκθέσεις στον Τόπο, στο ραδιόφωνο και στην τηλεόραση, οι δημοσκοπικές επισφαλές αποδείξεις

στον ίδιο σκοπό, όπως επίσης και άλλες μεθοδεύσεις, που θα αναφέραμε.

Εν τω μεταξύ γίνεται και μία συνεχής προσπάθεια εξαγωγής εξαρτήσεων των ψηφοφόρων με χίλιους δύο τρέκους.

Έτσι για τα δύο αυτά κόμματα οι εκλογές είναι καθαρή προσπάθεια παρακλίσεως του λαού και δημοκρασία εξαρτήσεων των ψηφοφόρων, ενώ κατά το Σύνταγμα είναι η πρόθυτη και ελεύθερη έκφραση της βούλησης του κυρίαρχου λαού.

Το κομμά είναι ότι, ενώ στον προεκλογικό αυτόν αγώνα τα δύο κόμματα απαγγέλλονται τη παρακλίση και την ομοφιλία του ελληνικού λαού, εν γένει, δεν έκαναν οποιαδήποτε δημόσια δήλωση μέχρι σήμερα, που δεν έλαβαν χώρα φιλοδοξίες, και συμπλοκές μεταξύ των ομάδων τους. Ανάμεσα και οι εχθρές του Πάγκα στους στρατιώτες διεκδικήσαν με τις εκδηλώσεις ομάδων της Νέας Δημοκρατίας κατά του Αρχηγού του Στρατιώματος στρατ. Βελλίδη.

Κάτω από τη συνθήκη αυτή ο κίνδυνος της σύρραξης και της βιαιοπραγίας κατά την προεκλογικό αγώνα παραμένει πάντοτε απειλητικός και άμεσος.

Ο Βλέπωντας τον ξημερώ της Βουλής, όπως κατά την τελευταία περίοδο των κοινοβουλίων Κόκοσι, θέλει κλπ., είχε εγκλιματιστεί και ήμουν έτοιμος να αναλάβω μια δήλωση, με την οποία θα υπέβαλα την παραίτησή μου από το βουλευτικό αξίωμα, την ένδειξη διαμαρτυρίας για τον εκτροχιασμό των κομμάτων, αφού δεν υπήρχε άλλη μέθοδος αντίδρασης στην απαράδεκτη και επικίνδυνη αυτή κατάσταση.

Στις 17 Μαρτίου, όμως, όπως ανέφερα ήδη, κατατίθηκα ο νόμος εκλογικός νόμος, που καταργούσε την ανακηρυγμένη και υιοθετούσε την κλειστή εκλογική. Έτσι ακ' αυτό, η παραίτηση έχανε και κάθε έννοια. Τότε βγήκαν η δυνατότητα να αντιμετωπιστώμε αποτελεσματικά την κρίση. Και γι' αυτό, μετά τρεις μέρες έδωσα την τηλεοπτική συνέντευξη Τύπου στο Ζάππειο, με την οποία ανέγγυα ότι η Ε.ΔΗ.Κ. θα κατέβαινε στις προερχείς εκλογές ανεξάρτητα, με συνδυασμούς σ' όλη τη χώρα για να δώσει τη δυνατότητα στους διαμαρτυ-

μίνου και πένταχτους, που ανέρχονται σε 30 με 35% του εκλογικού Σώματος και αντιπροσωπεύουν 90 με 105 έδρες, να εκπροσωπηθούν στη νέα Βουλή.

«Έχω πει στη συνέντευξή μου, ότι «σε οι τέσσερις, προεδρικοί και δημοκρατικές Έλληνες φέρριουν Ε.ΔΗ.Κ., ούτε αυτή θα γίνει ο ρυθμιστικός παράγων στην προσηγή Βουλή και θα φροντίσει, ώστε να αποκατασταθεί η κανονική λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος, για να στραφεί η προσηγή των εκπροσώπων του κυρίαρχου λαού στα μεγάλα θέματα, που απασχολεί το Έθνος και είναι στην πρόθεση της κυριαρχίας και εδαφικής ακεραιότητας του ελληνικού Κράτους, που απειλείται τόσο ασδοτικά από τον Τουρκικό επεκτατισμό».

6. Ματά τη συνέντευξή μου αυτή, οριστικοποιήθηκε η απλή αναλογική και έρχεται η συζήτηση της στρατηγικής, με την οποία θα ταρκατωθεί επιδόσει ο δημοκρατικός, που σημαίνει εθνικό δεχασμό - πύκισμα.

Τα δύο όμοια, «μεγάλα κόμματα, αλλά και ο Συνασπισμός, καταλήφθηκαν από δύο Γρατά — οι όχι μόνο οι δημοκρατικοί (και ανένταχτοι, αλλά και οι άλλοι Έλληνες, που δεν πάχον από κομματική υπαρία — τυπικιστικό στην Ε. ΔΗ.Κ. ή ενταχθούν σε άλλα κόμματα αρχών που θα λειτουργήσουν, θα αποτραπεί ο κίνδυνος η νέα Βουλή να κυριαρχείται από αυτό και να έχουμε μονοκομματικές καθενήσεις, που τόσο ταλαιπώρησε το λαό και το Έθνος».

Η απήχηση της συνέντευξή μου κέρφει τεράστια σ' όλη τη χώρα με μόνη εξαίρεση, οφείλο να ομολογήσω, τη διεδοκνησό, την ιδιαίτερή μου πατρίδα!...

7. Τα δύο μεγάλα κόμματα της ενσηχμένης και ο Συνασπισμός προσπαθούν με κάθε τρόπο, όπως έχει λεχθεί, η προσηγή Βουλή να είναι αντίγραφο της σημερινής. Αν αυτό συμβεί, να είστε βέβαιτοι ότι θα οδηγηθούμε σύντομα από τον εθνικό δεχασμό, σε εμφύλιο υπεραγμό, που θα καταστρέψει όχι μόνο κάθε ελπίδα ανάταξης και πρόδου, όχι μόνο την επιβελλόμενη αναπόδωση στην πρόκληση της, εθνικής Ελευθερίας αγοράς τον 1992, αλλά και την ικανότητά μας να αντι-

σταθούμε στον Τουρκικό σπικτακιισμό, που αποσιωπά, όπως είπαμε, στον διάλογο του Λιγώνα.

Έτσι οι εκλογές του 1989 θα είναι εφ' όσον καταστροφικές, όπως εκείνες του 1930!...

Αν εφ' αλλού, με μία τέτοια Βουλή δε θα είναι δυνατόν να γίνει η εκλογή του νέου Προέδρου της Δημοκρατίας στα 1990 και θα υποχρεωθούμε να καταργήσουμε και οι νέες εκλογές. Αυτό όμως θα σημαίνει καθυστέρηση δύο ακόμα χρόνων και θα μας καταστήσει εντελώς ανίκανους να μπούμε σαν ορθότατοι σπάρκοι στην ενιαία Ευρωπαϊκή αγορά. Θα υποδυναστεύουμε σε γκαρσόνια των τουρκατζήν, που θα μας έρχονται από τα λοιπά κράτη της Ε.Ο.Κ.

Βέβαια η κατάσταση αυτή θα κάνει ακόμη πιο επικίνδυνο τον Τουρκικό σπικτακιισμό από τον κρέτος μας.

8. Για να μην οδηγηθούμε στις καταστροφικές αυτές εξελίξεις, δεν υπάρχει άλλος δρόμος από αυτόν που προτείνει η Ε.ΔΗ.Κ.

Όλα οι τίμιοι, προοδευτικοί, δημοκράτες Έλληνες, που δεν καθίζονται από κομματική υστέρια, ως υποσιτισμένοι γίρκοι απ' αυτήν, για να αποτελέσουμε στη νέα Βουλή το ρυθμιστικό παράγοντα και να εμποδίσουμε το σχηματισμό μονοκομματικής κυβέρνησης από ένα των δύο δήθεν μεγάλων κομμάτων. Έτσι θα σώσουμε το πολίτευμα από τις ανεξήγητες παραβιάσεις, το λαό από τη δυστυχία και το κράτος από τον δοκιμασιμό.

Οι κενόταχτοι και οι δοκιμασιμώδη δεν πρέπει φυσικά να πάνε στην Νέα Δημοκρατία, γιατί αν πάνε, θα της δώσουν και με την απλή αναλογική την πλειοψηφία της Βουλής και έτσι θα μπορούν να σχηματίσει μονοκομματική κυβέρνηση. Τότε η Ελλάδα θα καταδικαστεί να ζήσει για άλλα οκτώδεκα χρόνια κάτω από την καταδυναστεύση μιας αδίσταχτης αντι-Ερατης, που θα είναι πολύ χειρότερη από αυτή που δοκιμάσαμε στα προηγούμενα οκτώδεκα χρόνια, μέχρι την αποκοπή της από την σφραγίδα στο 1981.

Πρέπει να σημειωθεί, επίσης, ότι αν γίνει κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία με τον τρόπο αυτό, τότε βέβαια δεν θα γί-

των δεύτερης εκλογής για την εκλογή του νέου Προέδρου της Δημοκρατίας, γιατί έχει γνώση η Δεξιά, πώς να αναμετασφίξει τέτοιες ανθεπιταποθεμείες!...).

Δεν είναι δυνατόν εφ'άλλου, όπως πιστεύουν πολλοί, οι διαοραστημένοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ. να επιστρέφουν στο κόμμα τους, αφού πάλλοι απ' αυτούς άφργαν, επειδή διαπίστωσαν ότι είναι η άφρητη βασική αρχήν του σοσιαλισμού και της υπαυθινότη-τας στη διαχείριση των δημοσίων πραγμάτων.

Ακόλλοις σφάφεις ισχύουν και για τους διαοραστημένους της Νέας Δημοκρατίας, που δεν είναι και αυτοί λίγοι.

Η κόλλητος επομένης της Ε.Δ.Η.Κ., ως ανεξάρτητης, είναι σ' όλους αυτούς διαθέσιμη.

Ένα μεγάλο μέρος επίσης των ανεπιταχτων αυτών και των διαοραστημένων δεν μπορεί να φηφίσει τον Συνασπισμό. Δεν μπορεί θηλαδή, να ενταχθεί σ' αυτόν και να ακολουθήσει την ιδεολογία του υπαρκτού σοσιαλισμού, όπως εφαρροζόταν μέχρι πρόσφατα στην ΕΣΣΔ, όταν ο Γκορμπατσόφ και οι ηγεσίες όλων των κρατών της Ανατολικής Ευρώπης την εγκατέλειψαν.

Να γιατί, η λύση του πολιτικού προβλήματος, της απάλληγής της χώρας από την πύεση και από τον σθεσά διαχασμό.

9. Η Ε.Δ.Η.Κ. σε αντίθεση με τα νέα μικρά κόμματα, που προέχονται από το Π.Α.Σ.Ο.Κ. δεν ενδιαφέρεται για την απάκτηση των 1% των φηροφόρων για να αποκτήσει μία ή τρεις έδρες. Αυτός το θεωρεί ενταλώς ανέφιο και ανεβήλοση πολιτικαντισμού. Η Ε.Δ.Η.Κ. ενδιαφέρεται να δώσει λύση στο πρόβλημα του εθνικού διαχασμού, αλλά και να δημοκρατίζεσει μια δύναμη στη νέα Βουλή, που θα εξασφαλίσει την πλειοψηφία των υγιών δημοκρατικών δυνάμεων.

Για αυτό η Ε.Δ.Η.Κ. κάνει άκαλληγη σ' όλους τους σπόντομους, συνειδητούς δημοκράτες, ανεξάρτητα από κομματική τοποθέτηση, να πάφουν να αφρηίζονται από το παρασκήριο και να στρατευτούν μαζί της, γιατί έτσι και μόνο θα εξασφαλιστεί η νίκη των δυνάμεων της Δημοκρατίας.

Δεν τους ζητάμε να ενταχθούν στην Ε.Δ.Η.Κ.! Τους ζητάμε

να συστρατευθούν μαζί της. Και αφού αποδοθεί ο κίνδυνος να νικήσει η Δημοκρατία, ως γίνει μια νέα αναγέννηση των Δημοκρατικών δυνάμεων.

— Εγώ προσωπικά θα διαδεχτώ τίποτα, κανένα αξίωμα. Μου αρσεί η ικανοποίηση ότι είχα την πρωτοβουλία, να εξερευνηθεί λύση για την σωστή λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος, την πρόοδο του λαού και τη διασφάλιση της υφιστάμενης του ελληνικού κράτους.

10. Αγαπητοί φίλοι και φίλες της Δημοκρατίας!

Αυτή είναι απροσμάχη, θα έλεγα, η σημερινή πολιτική κατάσταση της Ελλάδας. Πρέπει να αναδηγοποιηθεί ότι — η πόλεμος και ο εθνικός διχασμός — είναι καταστροφή για το έθνος, αλλά για μέγ μπορεί να σημάνει κάτι χειρότερο! Την κατάσταση της ελευθερίας, την οποία αποκτήσαμε πριν σαράντα χρόνια, όστια από τίποτα, τίποτα; σκεφθείτε.

Η κοιμητική ιστορία που προσπαθούν να σας εμψυξώσουν να εκπρόσωποι των δύο μεγάλων κομμάτων είναι πολυδάπανη, την οποία δεν μπορείτε ποτέ να διασώσετε.

Θα μου επιτρέψετε να τελειώσω με μία προειδοποίηση. Όσοι από σας εμμένετε στην πόλεμο, κινδυνεύετε να συρρικνωθείτε όχι μόνο την κατάσταση των παιδιών σας, αλλά και όλων των γενιών, που έρχονται.

Αντίθετα όσοι φησίζουν κατά του εθνικού διχασμού και της πόλεμης και υπέρ της εθνικής συμφιλίωσης, υπέρ της Ε. ΔΗ.Κ., θα γίνεται το καλύτερο του Βασιτισμού και της εγγυημένης των επαρχιακών γενιών.

Στα χέρια σας είναι η επιλογή. Διαλέξτε!

Γ) Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΗΗΣΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

«Το Ελληνικό Θαύμα»

Ομιλία του Προέδρου της Ε.Δ.Η.Κ. κ. Ιωάννη Ζιγδη
στο Δημοτικό Θέατρο της Ρόδου, στις 3 Μαΐου 1989.

1. 1) «Ευθείς μετά την απελευθέρωση, η κατάσταση της οικονομίας της Δωδεκανήσου ήταν αξιοθρήνητη. Ο πόλεμος είχε δημιουργήσει πολλές καταστροφές. Στην παραγωγικό μηχανισμό είχαν παραλείψει σχεδόν τα πάντα, σε βαθμό που να απειλείται καινούργιας λιμός. Ο προηγούμενος είχε ξεσπάσει στα τέλη του πολέμου.

Ευρισκόμενος στο Λονδίνο, σε συνεργασία του τότε Υπουργού Συντησιμού Κυρ. Βαρβαρίσκου, πέτυχα να σταλούν τα τρόφιμα του Ερυθρού Σταυρού, που έφθασαν το Πάσχα του '44 και έσωσαν τον πληθυσμό της Ρόδου και της Κω.

Με δική μου πρωτοβουλία, εξάλλου, σε μέλος του διεθνούς προσωπικού της ΟΥΝΡΡΑ, αποφασίστηκε να σταλεί, μετά τη λήξη του πολέμου στα νησιά, ειδική Αποστολή του διεθνούς αυτού Οργανισμού, για να απλώσει τα τροφαστικά προβλήματα του ανεφοδιασμού, που αντιμετώπιζα.

Μετά την απελευθέρωση, η Δωδεκανησιακή οικονομία είχε χάσει τη μόνη βάση της, την Ιταλική, γιατί οι σχέσεις

της στη διάρκεια της Κατοχής, με την Ελλάδα και τη Μικρά Ασία είχαν πάρει να υπάρχουν. Ένας πολύ μεγάλος αριθμός των κατοίκων είχε φύγει από τα νησιά ή είχε εγκαταλειφεί τα μικρότερα και εγκαταστάθηκε στη Ρόδο. Και πρέπει να το ομολογήσουμε, ότι ήταν τέτοια η απογοήτευση, ώστε ελάχιστα πίστευαν, ότι η νέα ελληνική επαρχία μπορούσε να επιζησι.

Παρόλληλα, είχε αρχίσει να καθιλώνεται το Κυπριακό και στο αίτημα της Κύπρου να ενώσει με την Ελλάδα, τόσο η Μεγάλη Βρετανία, όσο και εκ του αφανούς η Ιταλία, είχαν πρόχειρη την απόκριση: «Δε βλέπουν οι Κύπριοι την κατάσταση στη Δωδεκάνησο, που σε λίγο θα φωνάζει, «πού είστε Ιταλοί!» και ζητούν ένωση με την Ελλάδα;...».

Αυτή ήταν η κατάσταση, όταν έγιναν οι πρώτες εκλογές και εκλέχτηκαν οι πρώτοι εκπρόσωποι της Δωδεκανήσου στα Ελληνικά Κοινοβούλια.

2) Συνέπαι, πριν από τις εκλογές να είμαι παραπονεμένος από τη Ρόδο και όχι μόνο οι θεοί μου, αλλά και πολλοί άλλοι, ιδίως ο στρατηγός Τσιγόντις, επέμεναν να παραμείνω και να εκτελώ σαν υποψήφιος βουλευτής. Αφού είχα αφιερώσει όλη μου τη ζωή στον αγώνα για την απελευθέρωση της Δωδεκανήσου, δεν έπρεπε να φύγω και να στρέψω τα νησιά από τις υπηρεσίες μου. Πείστηκε τελικά και δέχθηκα να πολιτευτώ.

3) Σαν οικονομολόγος είχα ειδικωθεί και στον τομέα της Περιφερειακής Ανάπτυξης και αφιέρωσα τις γνώσεις μου, τόσο τις θεωρητικές, όσο και τις πρακτικές, για να διαμορφωθεί μια πολιτική, που όχι μόνο θα έσωζε τη Δωδεκάνησο, αλλά θα ήταν και η βάση της οικονομικής και της κοινωνικής της ανάπτυξης.

Σε βουλευτής και κατόπιν σε μέλος της Κυβέρνησης Πλαστήρα μπόρεσα τις απόψεις μου να τις μεταβάλλω σε νομοθετήματα και θεσμικούς πράξεις, χωρίς μεγάλη δυσκολία.

11. Για την αποκατάσταση της ανάπτυξης της Δωδεκανήσου χρειάστηκε να ληφθούν τα ακόλουθα μέτρα:

1α) Να αποκατασταθούν οι ακτήματα της Κω, που ήταν το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού, γιατί σχεδόν όλη η γη ήταν ιδιοκτησία φερικών θεσάδων οικογεντιών. Για να περιληφθεί κάποιος υποψήφιος στο ψηφοδέλτιο του Κόμματος των Φαλακκιδέμων, στο οποίο εντάχθηκε, απαιτήσα, να κάνει δήλωση, ότι δε θα αντισταθεί στην αναγκαστική απαλλοτριωση των αγροτικών κτημάτων και την αποκατάσταση των ακτημάτων. Τη δήλωση αυτή υπέγραψε ο Ν. Παρθενιάδης, που πήγε στο συνδυασμό και μάλιστα για να την επιβεβαιώσει, χάρισε ένα κτήμα του στην Κοινότητα Πυλίου.

β) Επειδή βασική προσπάθεια της Ιταλικής Κυβέρνησης ήταν να αφαιρέσει τα κτήματα της Ρόδου και των λοιπών νησιών από τους Έλληνες αγρότες και να περιέλθουν στο Ιταλικό Δημόσιο, με τη νομοθεσία περί θεσμών, κτηματολογίου κ.λπ., ψηφίσαμε το 1951 ένα νόμο (δίκονόμα, με τον οποίον αποδίδονταν δωρεάν στους νόμιμους ιδιοκτήτες οι περιουσίες, που τους αφαιρέθηκαν με τον τρόπο αυτό.

γ) Ψηφίσαμε τον περίφημο νόμο 2199/52, με τον οποίο όλη η ακίνητη περιουσία του Ιταλικού Δημοσίου, που περιήλθε στο Ελληνικό με τη Συνθήκη της Ειρήνης, περιερχόταν στην κυριότητα του ΟΔΑΠΔΔ στη Δωδεκάνησο, που ιδρύσαμε για το σκοπόν αυτό. Τα εισοδήματα από την αξιοποίησή της θα χρησιμοποιούνταν για την οικονομική και κοινωνική ανασυγκρότηση των νησιών.

Η περιουσία αυτή ανερχόταν τότε σε εκατομμύρια κοστά.

Στο νόμο περιείχονταν διατάξεις για την επιστροφή των αγροτικών κτημάτων στους παλιούς ιδιοκτήτες τους.

2) Το δεύτερο μέτρο, που πήραμε, ήταν να δώσω με την κατασκευή μικρών έργων —όπου ήταν δυνατό— για να αναπτυχθεί η παραγωγή των

πρώτου μωφλαχατικώ η, που μπορούσαν να ελεγχθούν στη λοιπή Ελλάδα. Έτσι, το πρώτο κρέα, που φτιάξαμε, ήταν στην περιοχή του Μαντρικού.

Αγοράσαμε τη γ κΑ Α 'Ι Ρε από τον Μποδοσάκη και έτσι απελευθερώσαμε τους γεωργούς της Ρόδου και της Κω από την εκμετάλλευσή. Η τελική πράξη έγινε επί Κυβερνήσεως Παπάγου, γιατί δεν πρόλαβε η δική μας.

Ήδρώσαμε, επίσης, εργοστάσια τοματοπολάτου στη Ρόδο και την Κω.

3) Στα 1952 διαπραγματεύτηκα με την Ιταλική Κυβέρνηση τις αποζημιώσεις των Ελλήνων υπηκόων της Δωδεκανήσου, για τις καταστροφές, που υπέστησαν από το Φασισμό. Αρχικά, ο κ. Αβέρωφ είχε συμφωνήσει για 1 δις 800 εκατ. λιρώντας και εγώ τις ανέθεσα σε 3 δις. Βέβαια, η Συμφωνία υπογράφηκε οριστικά από την Κυβέρνηση Παπάγου, γιατί έπεισε η δική μας.

4) Το πιο σημαντικό, βέβαια, μέτρο, που πάρθηκε ήταν η διατήρηση του Ιταλικού δασμολογίου και γενικά του φορολογικού συστήματος. Το μέτρο αυτό ήταν προϊόν της σκέψης, ότι θα ήταν καταστροφική για τη Δωδεκανήσο η απότομη εξίσωση του μέχρι τότε φορολογικού της συστήματος με εκείνο της λοιπής Ελλάδας, που ήταν πολύ πιο υψηλό. Βέβαια, υπήρξαν σοβαρές αντιδράσεις, ιδίως από το Υπουργείο Οικονομικών και Στενωσιμού. Καταρτίσαμε, όμως, τελικά, να επιτύχουμε την επιβολή του μέτρου.

Με τον ειδικό φόρο, εξαλλάου, των Δ ή μων και Κοινοτήτων εξασφαλίσαμε στους ΟΤΑ μια μοναδική απόκτηση.

5) Ενώ η δεύτερη Κυβέρνηση Πλαστήρα ασκούσε μια αυστηρότατη αντιπληθωριστική πολιτική, με ειδική απόφαση της Νομισματικής Επιτροπής, που έφερα στη Ρόδο, εξασφαλίσαμε περίσσεια πιστώσεων για τη Δωδεκανήσο. Το αποτέλεσμα ήταν,

όχι μόνο να αναζωογονηθούν το εμπόριο και η βιοτεχνία, αλλά και να ξαναζωντανέψει η απογγαλιεία, ιδίως στην Κάλυμνο και λιγότερο στη Σύμη, ενώ η προσπάθεια στη Χάλκη απέτυχε, όχι λόγω δικής μας αμέλειας.

6) Πήραμε ειδικά μέτρα για την ενίσχυση της καλλιτεχνικής χειροτεχνίας - αγγειοπλαστική (πάτα Λίνδου), χρυσοχοΐα, αργυροχοΐα, κεντήματα, ταπητουργία κ.α.

7) Φροντίσαμε να αποκατασταθούν οι συσκευωνίες, ιδίως οι θαλάσσιες, που ήταν φυσικά ζωτικής σημασίας για όλα τα νησιά.

8) Φροντίσαμε, επίσης να τακτοποιηθούν τα συνταξιοδοτικά αιτήματα των δασκάλων, του κλήρου, των ναυτικών και άλλων πόρων.

9) Καταβάλαμε κάθε προσπάθεια για την αντιμετώπιση του προβλήματος της στέγης στην πόλη της Ρόδου, που ήταν τραγικό, όπως επίσης και στην πόλη της Κω, κ.α.

111. Στα 1950 κατόρθωσα στις εκλογές με το σύνθημα, «να δώσουμε στα χωριά νερό για την καλλιέργεια των πρώιμων λαχανικών», για να αρχίσει να κινείται η οικονομία μας.

Στα 1951 το βασικό σύνθημα ήταν, ότι «αν ακολουθήσουμε τη σωστή πολιτική, σε 15-20 χρόνια η Ρόδος και τα νησιά θα γίνουν η Μαγιόρκα της Ανατολικής Μεσογείου». Δηλαδή, θα αναπτυχθεί ο Τουρισμός σε τόσο βαθμό, που θα γίνουμε το σημαντικότερο τουριστικό Κέντρο της Ανατολικής Μεσογείου.

Θυμάμαι την εντύπωση, που έκανε το σύνθημα αυτό, γιατί όλοι ήταν απίλημπτοι, καθώς η τουριστική κίνη-

ση είχε φθάσει σχεδόν στο μηδέν. Οι μεγάλοι ξενοδόχοι των Αθηνών, που πήραν τα Ιταλικά ξενοδοχεία, βρίσκονται περίπου σε κατάσταση πτώχευσης. Έτσι, η αισιοδοξία μου φάνηκε πολύ παράγρη. Και φυσικά, οι πιο πολλοί δεν ήξεραν, τι ακριβώς είναι η Μαγιόρκα ή ακόμα και η Ανατολική Μεσόγειος!...

Εν τούτοις, η προφητεία μου επαληθεύτηκε και όταν επιβλήθηκε η Δικτατορία, τα Δωδεκάνησα είχαν γίνει ήδη το σπουδαιότερο τουριστικό Κέντρο της Ανατολικής Μεσογείου. Και το κυριότερο, από τα Δωδεκάνησα άρχισαν να τροφοδοτείται και να αναπτύσσεται ο τουρισμός της Κρήτης και της λοιπής Ελλάδας.

Το πλάσμα της αισιοδοξίας την εποχή εκείνη ήταν τέτοιο, ώστε όλοι πουλούσαν τα σπίτια και τα χωράφια τους. Αυτό, ιδίως στη Λίβα.

Γι' αυτό, πήγα μια μέρα και μάζεψα τους Λιβιακούς και τις Λιβιακές στην πλατεία της Κρήνης, κάτω από τον ιστορικό Πλάτανο και τους εξήγησα ότι είναι έγκλημα να πουλάει τα σπίτια και τα χωράφια τους κοντά στις ακτές για μερικές χιλιάδες δραχμές, όταν μετά από 10-15 χρόνια θα έχουν εκατονταπλάσια τιμή. Για να τους πείσω μάλιστα, σήκωσα ένα παιδάκι εκείνο και είπα στη συγκέντρωση: «Όποιος πουλήσει το σπίτι ή το χωράφι του, θάχει την κατάρα των παιδιών και των γυναικών του».

Η ομιλία μου εκείνη έπεισε τους Λιβιακούς, των οποίων τα σπίτια, σήμερα, έχουν περισσότερη από την εκατονταπλάσια τιμή.

Έγινε, επίσης, σύνθημα και για τα άλλα νησιά μας και αργότερα και για τη λοιπή Ελλάδα.

IV. Βέβαια, η Κυβέρνηση του Κέντρου έπεισε το Νοέμβριο του 1952 και μέχρι το Νοέμβριο 1963 την εξουσία ανέλαβαν κυβερνήσεις της Δεξιάς (Παπάγος - Καραμανλής).

1) Κατά το διάστημα αυτό ο Ο Δ Α Π Δ Δ έπαψε να χρησιμοποιείται σαν πηγή ει-

σοδημάτων για την οικονομική ανάπτυξη της Δωδεκανήσου. Χρησιμοποιώται απλά για την εξυπηρέτηση κομματικών φίλων.

2) Το 1956 καταργήθηκε η Γενική Διοίκηση Δ) νήσου, που είχε μεγάλη ανεξαρτησία από την Αθήνα και μπορούσε να δράσει αποτελωρατικά, ενεργώντας με δική της πρωτοβουλία, για την αντιμετώπιση των Δ)κών προβλημάτων.

3) Το 1956, με την ανάληψη του Υπουργείου Ναυτιλίας από το μακαρίτη Στ. Κωτσάκη, που προσχώρησε στον Καραμανλή, καταργήθηκε το προνόμιο των Δ) νησιών, να πληρώνουν το 50% του φόρου εισοδήματός, που είχε τόσο πολύ συντάσει στην ανάπτυξη των νησιών.

Την ίδια περίοδο άρχισαν να επιβάλλονται διάφοροι έμμοσοι φόροι, ιδίως κατανάλωσης, που δεν είχαν εγκαταθεί κατά την περίοδο των Κυβερνήσεων του Κέντρου.

4) Το 1957, η UNESCO ζήτησε το Μέγαρο των Ιπποτών, για να εγκαταστήσει το «Κέντρο Ευρωπαϊκού και Μουσουλμανικού Πολιτισμού». Η Κυβέρνηση Καραμανλή απέρριψε, τότε, την πρόταση.

5) Στα 1961, υπογράφηκε η Συμφωνία Σόφιας Ελλάδας - Ε. Ο. Κ. Παρά τις υποδείξεις και την κριτική μου στη Βουλή, δεν έγινε μετά σ' αυτήν του ειδικού θαυματολογικού καθιστώσας, που ίσχυε στη Δ)σο και το οποίο θα έδινε στα νησιά μας μια θέση, ανάλογη με τα νησιά της Μάγχης στη Μεγ. Βρετανία, του Νότιου Τυρόλου στην Ιταλία κ.ο.κ. Και φυσικά μια τέτοια ρύθμιση θα ήταν πολύ ωφέλιμη για όλη την ελληνική οικονομία.

VI. Όταν επανήλθαν οι Κυβερνήσεις του Κέντρου (1963 - 65) :

1) Φρόντισα και ηλεκτροδοτήθηκε όλη η Δωδεκάνησος.

2) Άρχισαν να κατασκευάζονται νέα μεγάλα λιμάνια στη Ρόδο, την Κω και την Κάλυμνο.

3) Με την ίδρυση του Ψυχιατρείου στη Λέρο, σώθηκε το νησί αυτό, που ήταν σε μεγάλη οικονομική παρακμή.

4) Καθ' όλη τη διακυβέρνησή μας, απαγορευόταν να κτιστεί στη Ρόδο σπίτι, που να έχει πάνω από τρεις ορόφους και ξενοδοχεία, που να έχει πάνω από τέσσερις. Και αυτό, για να μείνει η Ρόδος, η κρηνοπόλις της Δωδεκαπόρου.

Μια εβδομάδα μετά την αποστασία, ο κ. Μητσοτάκης επέτρεψε να κτίζονται σπίτια με πάνω από τέσσερις ορόφους και ξενοδοχεία με πάνω από έξι. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να αυξηθεί η αξία των ξενοδοχείων σημαντικά προς όφελος των ιδιοκτητών και των εκπροσώπων του κ. Μητσοτάκη, όπως τουλάχιστον, φημιολογείται έντονα από τότε.

VI. Η Δικτατορία, εκτός των άλλων, κατάληψε την ακίνητη περιουσία της Δ)σας, καταργώντας τον ΟΔΑΠΔΔ και μεταβιβάζοντας τα κτήματά του στο Δημόσιο.

Με την Κυβέρνηση Καραμανλή, μετά την μεταπολίτευση, όχι μόνο δεν αποκαταστάθηκε η ληστεία αυτή, αλλά με το νόμο 719)77 νομιμοποιήθηκε και προστέθηκαν μόνο ορισμένες διατάξεις για την επιστροφή των κτημάτων στους παλιούς ιδιοκτήτες ή και νομίς.

Το 1979, υπογράφηκε η Συνθήκη Ένταξης της Ελλάδας στην Ε.Ο.Κ. χωρίς και πάλι να γίνει μνεία για το ειδικό δασμολόγιο της Δωδεκαπόρου. Έτσι η Δωδεκάνησος στερήθηκε το βασιικό μέτρο, στο

οποίο όφειλε τη θραυμάσια οικονομική της ανάπτυξη, ιδίως στον κλάδο του Τουρισμού.

Επικράτησαν, επίσης, διάφοροι έμμεσοι φόροι.

Και πάλι η Κυβέρνηση αγνόησε τις διαμαρτυρίες και υποδείξεις μου.

VII. Το 1981, όταν ανέλαθε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, μπορούμε να πούμε ότι η Δ)σος αποτελείται από δύο τμήματα: Από τη Μητροπολιτική (Βόρειο τμήμα της Ρόδου μέχρι Άνδου και Έρποντας, Κως και Πάτμος) και την αποικιακή (το τμήμα της Νότιας Ρόδου και τα μικρότερα νησιά).

Επί ΠΑΣΟΚ, έγινε μια σημαντική προσπάθειά, για να ενισχυθούν τα έργα υποδομής στα μικρά νησιά και να επεκταθεί ο Τουρισμός και στην αποικιακή Δ)σος. Έγιναν, επίσης ή γίνονται λιμάνια και πολλοί δρόμοι.

α) Ατυχώς, όμως, κατά τη διακυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν έγιναν κανένα μεγάλο έργο. Έτσι, για το φράγμα του Γαδουρά, που είναι τόσο απαραίτητο για την άρδευση και αιτής της πόλης της Ρόδου και η κατασκευή του οποίου είχε αποφασιστεί το 1963, δεν έγινε ακόμα ούτε η τεχνική μελέτη.

β) Το φράγμα της Απολασκιάς, που είχε προγραμματιστεί από το 1948, ακόμα δεν τελείωσε.

γ) Το λιμάνι της Ρόδου μένει περίπου στην κατάσταση του 1965, με ελάχιστες προσθήκες.

δ) Στις επανειλημμένες προτάσεις μου για την ανάδειξη-συργία της Γεν. Διοικήσεως Δ)σος ή τη δημιουργία του Υπουργείου Αιγαίου, η Κυβέρνηση απάντησε με την ίδρυση του Υπουργείου Αιγαίου με έδρα τη Μυτιλήνη. Έτσι αγνοήθηκε η Ρόδος.

ε) Υπέβαλα στη Βουλή πρόταση για τη δημιουργία Πανεπιστημίου Αιγαίου με έδρα, βεβαίως, τη Ρόδο, αφού στη Ρόδο λειτουργήσει η πρώτη Νομική Σχολή του Λισχύνη, από την οποία μορφώθηκαν πολ-

λοι Ρωμαίοι αυτοκράτορες. Ακόμα, η Ρόδος υπήρξε ο δημιουργός του Ναυτικού Δικαίου. Όμως, προτιμήθηκε σαν έδρα του Πανεπιστημίου και πάλι η Μυτιλήνη και για τις λοιπές Σχολές τα διάφορα νησιά. Στη Ρόδο δημιουργήθηκε μόνο μια φτωχή Παιδαγωγική Σχολή. Δεν πρόβλεψαν την ίδρυση Ιατρικής Σχολής στην πατρίδα του Ιπποκράτη, την Κω.

ζ) Όταν η χώρα διαπρόβηκε σε δεκατρείς περιφέρειες, η Δ)σος υπήχθη στις Κυκλάδες με πρωτεύουσα την Ερμούπολη της Σύρου, όπου θα ιδρευθεί και Πανεπιστήμιο Τουρισμού.

η) Οι προτάσεις μου για την ίδρυση διεθνούς «Κέντρου Μεσογειακών πολιτισμών» στη Ρόδο, που θα έδιναν τρέσμα ανάπτυξη στον Τουρισμό, αγνοήθηκαν.

θ) Επίσης, αγνοήθηκε πρότασή μου, να γίνει διάδημα στη Διεθνή Οργάνωση Υγείας για την ίδρυση στην πατρίδα του Ιπποκράτη, ενός Διεθνούς Ιατρικού Κέντρου, όπου οι διασημότεροι επιστήμονες απ' όλες τις χώρες θα ερχόντουσαν, να διδάξουν τους γιατρούς των Μεσογειακών, Ασιατικών και Αφρικανικών χωρών τις τελευταίες προόδους της Ιατρικής.

ι) Η Κυβέρνηση ΠΑ.ΣΟ.Κ. αρνήθηκε να επιστρέψει στη Δ)σο την περιουσία του Ο.Δ.Α.Π.Δ.Δ. Εάν γινόταν αυτό, όλοι οι δήμοι και οι Κοινότητες των μικρών νησιών θα μπορούσαν να έχουν μεγάλη πρόοδο στην καλλιτεχνική και πολιτιστική ανάπτυξη. Θα μπορούσαν, επίσης, τα αγροτικά ιατρεία και τα Κέντρα Υγείας, να παρέχουν αριατά κίνητρα για την επάνδρωσή τους, η οποία σήμερα είναι πλημμελέστατη και δημιουργεί τα δίκαια παράπονα των κατοίκων ιδίως των απομακρυσμένων νησιών και χωριών.

ια) Η κατάσταση του νοσοκομείου της

Ρόβου είναι γνωστή και δεν χρειάζεται ν' αναφερθώ σ' αυτή λεπτομερέστερα.

β) Το Κτηματολόγιο, που είναι ένας θεμελιώδης πρότυπος για όλη τη χώρα, έχει εγκαταλειφθεί στην τύχη του και είναι πραγματικά αίσχος από απόψεως στέγασης, επένδυσης κ.λπ.

γ) Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, αργήθηκε να συμπεριλάβει μεταξύ των αξιώσεων της Ελλάδας κατά της Τουρκίας, μετά τη συνάντηση του Νταβός, το θέμα των Δ)κών περιουσιών στη Μικρά Ασία, παρά τα επανειλημμένα διαθήματά μου, μέσα και έξω από τη Βουλή.

δ) Βέβαια, το σοβαρότερο μέτρο κατά της οικονομίας της Δ)σου υπήρξε η άρνηση του ΠΑΣΟΚ να μειώσει τους συντελεστές του Φ.Π.Α. κατά 50ο). Αυτό το ζητήσαμε από το 1977, για να μην καταστραφεί η Δ)σος από την απότομη φορολογική επιβάρυνση, ιδίως των εισαγομένων από το εξωτερικό εμπορευμάτων, που είναι απαραίτητα για τον τουρίστα. Μ' αυτό, η Δ)σος είχε αποκτήσει τη δυσθή υπαροχή της ανταγωνιστικότητας.

Βέβαια, όπως γράφουν οι χθεςινές αθηναϊκές εφημερίδες, ο Πρωθυπουργός υποχρεώθηκε, εν όψει των εκλογών, να κάνει δήλωση στην Κω, ότι η μείωση των συντελεστών του Φ.Π.Α. θα γίνει σύντομα για όλη τη νησιώτικη Ελλάδα, επομένως και για τη Δ)σο, παρά την αντίθετη άποψη, που διατύπωσε ο Υπουργός των Οικονομικών κ. Τσοβόλας πριν από μια νέα πρόχειρη εξαγγελία, αλλά προκαλεί σύγχυση, γιατί η Κυβέρνηση δεν αντιλαμβάνεται την ανάγκη λήψης ειδικών μέτρων για τη ζημιά, που υπήσθη η Δ)σος με την επιβολή του Φ.Π.Α. και πολλών έμμεσων φορολογιών, που δεν ίσχυαν μέχρι τότε. Μιλάτε περί παραπομπής του θέματος στην Ε.Ο.Κ.

για την υπόσταση του κράτους μας, επειδή ο Τουρκικός επεκτατισμός καταδικάει για μια νέα γκάφα μας, που θα του δώσει την ευκαιρία να επαναλάβει το κατόρθωμά του στην Κύπρο και στο Αιγαίο, δηλαδή στα νησιά μας.

Γι' αυτό, η ενέργεια της Ε.ΔΗ.Κ είναι η μόνη φιλοσοφημένη και πατριωτική εργασία Κόμματος, που αποσκοπεί αποκλειστικά και μόνο στη σωτηρία του λαού και του Έθνους από τον όλεθρο.

Με τα καλύτερα αισθήματα

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΖΙΓΩΗΣ

Πρόεδρος Ε.ΔΗ.Κ.

Υ.Γ.: 1) Η απόφαση των δύο κομμάτων, του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Ν.Δ., να διακόψουν τις εργασίες της Βουλής πριν κατατεθεί στην Ολομέλεια του Σώματος το Πόρισμα της Εξιτασιακής των Πραγμάτων Επιτροπής για το σκάνδαλο Κομιστά — για το οποίο ταλαιπώρησαν τον ελληνικό λαό επί ένα περίπου χρόνο, αλληλοκατηγορούμενα και αλληλοαβριζόμενα — αποδεικνύει την αλήθη πολιτική, ηθική και ποιητική αναξιοσύνη τους, γιατί με αυτήν επέρχεται το πλήρες «κουκούλημα» του σκανδάλου.

2) Συντηρήματα άρθρο του Περιοδικού Οικονομίου, Επίσημου Αρχηγού Γ.Ε.Α., με τίτλο «Τα μακρόχρονα σχέδια των Τούρκων στο Αιγαίο — Σκοπός τους η προσάρτηση των νησιών μας στη νέα Οθωμανική Αυτοκρατορία», το οποίο αποτελεί μια νέα αυθεντική επιβεβαίωση των όσων υποστηρίζουμε, για τον κίνδυνο του Τουρκικού επεκτατισμού. (Το άρθρο δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», στις 11.5.89). Επίσης άρθρο στις «ΠΑΤΡΙΔΕΣ» τον Μάρτιο 1989.

(12 Μαΐου 1989)

α) Τα μακρόπνοα σχέδια των Τούρκων στο Αιγαίο

Του ΠΕΡΙΚΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Επιτίμου Α/ΓΕΑ

Το καλοκαίρι του 1965 κατά τη συνεδρίαση της Στρατιωτικής Επιτροπής του ΝΑΤΟ (ανώτατο στρατιωτικό όργανο της Συμμαχίας), ο Τούρκος αντιπρόσωπος ζήτησε να φέρει για συζήτηση και αξιόληστη ένα θέμα εκτός τηςρηγοίας διαπάλης. Προς γενική κατάπληξη των συνόδων παρουσίασε ένα χάρτη που χιόριζε το Αιγαίο σε δύο μέρη και ζητούσε να δοθεί η ευθένη αεραμύνη στην Τουρκία για το Ανατολικό τμήμα με την αιτιολογία ότι τα τουρκικά μέσα αεραμύνης (αεροβόμβα, ραντάρ κ.λπ.) ήταν σε πιο πλεονεκτητική θέση από τα ελληνικά. Στη συνέχεια πρόσθεσε ότι δεν πρέπει να ξεκίαι το γεγονός πως σε αυτή τη διεκδίκηση περιλαμβάνονταν και μερικά ελληνικά νησιά (ανοιόντας όλα τα νησιά του ανατολικού Αιγαίου και τα Δωδεκάνησα), διότι τα περισσότερα από αυτά ήταν ξηρονήσια και ακατοίκητα.

Προς τιμήν του ο Έλληνας προσωρινός αντιπρόσωπος, ο οποίος είχε και πολύ μικρό βαθμό για τη θέση που κατείχε, διότι η τότε κυβέρνηση της Ενώσεως Κέντρου είχε αποσιώσει τον προβλεπόμενο «λόγω οικονομικών», καθώς είχε δηλώσει, μαζί με τους άλλους λόγους που επικαλέσθητε ανακροώντας την τουρκική πρόκληση, ανέφερε ότι σε αυτά τα ακατοίκητα νησιά ανήκαν και αρκετά με δεκάδες χιλιάδες κατοίκους και γνωστά από την αρχαιότητα, όπως π.χ. η Λέσβος, το νησί της περίφημης Σαπφούς. Κατόπιν τούτου δημιουργήθηκε θυσία στο ακροατήριο, η αξιόληστη σπατάλη με ευφυή ελιγμό του Προέδρου και το θέμα δεν τέθηκε ξανά, ενώ ο Τούρκος Νοταρχος είχε δηλώσει στην αρχή ότι σύμφωνα με τις οδηγίες του τουρκικού επιτελείου, η ενγύρωση ήταν προκαταρκτική και θα ακολουθούσε άλλη πλέον εξυριστακαυμένη.

Πέρασαν εννέα αδιάλειπτα χρόνια χωρίς στην ουσία οι Τούρκοι να επικλίνθουν στο θέμα και το καλοκαίρι του 1974 με την κρίση του Κυπριακού, εξέδωσαν την αγγελία 714 με την οποία εχόριζαν το Αιγαίο, στα δύο θύα τμήματα, χωρίς καμιά απολύτως διαφορά, όπως είχαν επιχειρήσει το 1966, με άλλη δέδια μεθόδο εκείνη την εποχή.

Όταν μετά την ελληνακή σθεναρή στάση απελήφθησαν ότι η επιμονή στην παράνομη αγγελία τους προκαλούσε περισσότερες ζήμιες αντί οφείλη, προσπάθησαν να την αναλλάξουν με την καθήρευση μιας ζώνης προειδοποιητικής στο Αιγαίο, στην οποία θα ήλεγχαν κάθε κινούμενο δικό μας αεροπλάνο, προβάλλοντας την αιτιολογία ότι απειλούνται ζωτικά κέντρα της θυτικής Τουρκίας. Μετά την τοποθέτηση σε μέρους μας παράνομη απαιτήσης για δημιουργία ζώνης στην θυική τους περιοχή το θέμα παρατήρηθη στις καλέδες και τελικά αναγκάστησαν να κάταργήσουν την εν λόγω αγγελία. Αυτό όμως δεν είχε την έννοια ότι η Τουρκία παρατήρησε του σκοπού της. Απλοδοσάτα άλλαξε μεθόδο, στρέφοντας την προσπάθειά της προς άλλη κατεύθυνση. Έτσι, η σημασία για την επανένταξή μας στο στρατιωτικό πύλλο του ΝΑΤΟ κατό χρόνια μετά την υπογραφή της, δεν υλοποιήθηκε ακόμη λόγω της τουρκικής επιμονής να μεταθέσει τα όρια ευθύνης του Τούρκου διοικητή πάνω στο ανατολικό Αιγαίο.

Με την κρίση του 1964 άρχισαν οι παραθέσεις του εθνικού ενναρίου χύρου από τα τουρκικά αεροπλάνη στο Ανατολικό Αιγαίο. Έτσι για αντιπέριστάς και τούχληση, ίσως για προειδοποίηση πως κάτι άλλο είναι δυνατό να δημιουργηθεί στην περιοχή του αρχιπελάγους. Αυτός θα επαναληφθούν αποραδικά, σε περιόδους κρίσεων για να φθάσουμε μετά μία δεκαετία και πάλι, δηλαδή στο 1974-75, όπου αμφοσθατών ευθύνης το εύρος του εθνικού μας ενναρίου χύρου και το δικαίωμα των ελληναικών υπηρασών ενναρίου κυκλοφορίας να ρυθμίζονται με της οργανώσεως του χύρου και τα της ροής της κυκλοφορίας στο ανατολικό Αιγαίο. Το γεγονός ότι, το μεν καθυστάς του εθνικού ενναρίου χύρου είχε θεμελιωθεί πριν από

μισό αιώνα περίπου, η δε οργάνωση του εναερίου χώρου ένα τέταρτο αιώνα και αργότερα ουδέποτε κερμαθίζεται, τίποτα δεν σήφάνει για τους εφ Ανατολικόν γείτονός μας.

Σήμερα οι παραθέσεις του εθνικού εναερίου χώρου και οι παραθέσεις των κανόνων εναερίου κυκλοφορίας έχουν γίνει πλέον τρόπος ζωής. Αυτοί παραθέζουσι κατά θαλάσσειν, άλλοτε μεμονωμένα και άλλοτε οραδικά και εμείς περιορίζομεθα στο να τους αναγνωρίζομε με τα αεροσκάφη σπαιχαιτισίας και να διαμαρτυροίμεθα ευγενικά δια της διπλωματικής οδοί.

Από την κρίση του 1974 και μετά οι Τούρκοι ξεκινούν μεγάλης εκτάσεως επιχείρησι, προσπαθόντας να διαμαρτυροίσι το ανατολικό Αιγαίο κέρφισα με τα θικά τους αεροπρόντα. Στην αρχή αποπειρόνται να επικαίνουσι τον Ωαρχο περιοχής Κόνσταντινουπόλεως προς το Αιγαίο, Όταν αυτό αποτυγχάνει, επιχειρούν να έχουν λόγο σε οποιαδήποτε διεθέτησι από απόφαις αεροδιαθέριμων, τερματικών περιοχών, πιδίον θαλής και απαγορευμένων περιοχών. Γν' αυτό οι κάθε γενική συνέλευσι του Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO) επικαλοίμενοι την ύπαρξη διεθνούς εναερίου χώρου στο Αιγαίο, προσπαθούν να επιβάλου διάταξι ως γειτονική χώρα, ώστε να αναπορασζουσι την οποιαδήποτε οργάνωσι του χώρου στην περιοχή αυτή.

Ανάλογη είναι η τούρκακή πολιτική και στο θαλάσσιο χώρο του Αιγαίου, όπου το 1978 καθίσουσι αυθαριετούντας νομοθετική πράξι, με την οποία παραχωρούν δικαιώματα για έρευνα και εκμετάλλεσι υδρογονανθράκων στην τούρκακή κρατική εταιρία πετρελαίων, σε περιοχές της ελληνικής υφαλοκρηπίδας του ανατολικού Αιγαίου. Θα ακολουθήσουσι οι γνωστές κρίσεις κατά τη διάρκεια της εκτίλεσις των ερευνών (Χόρα, Σιαμίκ, Πιρί Ριόζ), η επίσης γνωστή αποθελική άρρησι τους για προσφύγι στο διεθνή δικαστήριο της Χάγης με αντικείμενο την οροθέτησι της υφαλοκρηπίδας και τελικά μετά 14 ολόκληρα χρόνια, το 1987, θα αποτήσουσι, παρά τους λονταρισμούς της κυβερνήσεως, τον από κάθε άποψη εντελώς απαράδεκτο δικό μας

περιορισμό των δραστηριοτήτων πετρελαίου στην αγκυράλιδα ζώνη.

Επίσης, στις αρχές της 10ετίας του 1970 επιχειρούν να υπεισέλθουν στη ναυτική έρευνα και διάσωση στο ανατολικό Αιγαίο. Η προσπάθειά τους όμως αποτυγχάνει: το 1979 μετά τη σθεναρή ελληνική στάση, με την έκδοση του Νατοϊκού εργατοβόλου έρευνας και διάσωσης που καθορίζει ότι τα όρια αυτής της δραστηριότητας συμπίπτουν με τα όρια της ελληνικής περιοχής πτήσεων (FIR). Αλλά οι Τούρκοι ποτέ δεν παραιτούνται. Έτσι, μετά μια άλλη ολόκληρη δεκαετία, στις αρχές του τρέχοντος έτους, επανέρχονται αρνηγώντας διάταξη του διεθνούς ναυτιλιακού οργανισμού, σύμφωνα με τα συμφέροντά τους.

Τέλος, στα μέσα της 10ετίας του 1970 αναγγέλλουν τελείες αυθαίρετα, χωρίς να έχουν απολύτως κανένα δικαίωμα, τη δημιουργία μεγάλου αριθμού πεδίων θαλάσσιου ναυτικού στο Αιγαίο. Επίσης, στις αρχές της 10ετίας του 1980 δημιουργούν κέντρο ναυτικής μεταφοράς, ειδικό για την περιοχή Αιγαίου, παρά το γεγονός ότι η περιοχή αυτή καλύπτεται πλήρως από την ΕΜΤ.

Συμπερασματικά, είκοσι πέντε ολόκληρα χρόνια οι Τούρκοι προσπαθούν, είτε μέσα των διεθνών οργανισμών, έπειτα είναι δυνατόν να τους εκμεταλλευτούν, είτε αυθαίρετών αποκλάσματα, να μεταβάλλουν το καθεστώς του αναρτίου και θαλασσίου χώρου στο Αιγαίο. Εκμεταλλεύονται με υπομονή και επιμονή κάθε αδυναμία ή λάθος δικό μας — και δυστυχώς για τα τελευταία χρόνια, έχουν γίνει αρκετά — για να προχωρήσουν κάθε φορά ένα μικρότερο ή μεγαλύτερο βήμα, ανάλογα με τη δική μας αντίδραση. Σκοπός τους είναι σε πρώτη φάση ένα ελλειπικό συγκυριαρχίας - συνκυβερνησιμότητας στο Αιγαίο, με σταδιακό εγκλιματισμό των ανατολικών νησιών σε αναρτίο χώρο και θάλασσα που θα ελέγχεται από αυτούς. Και σε επόμενο στάδιο, δεδομένων εννοϊκών συνθηκών, στις οποίες συνυπολογίζονται και η δική μας ελαττωμένη αντίσταση και η αδυναμία αποτελεσματικής προστασίας των, να προσαρτήσουν τα νησιά μας στη νέα αθηναϊκή αυτοκρατορία.

6) Οι Τούρκοι αλλιάζουν τους χάρτες

ΠΡΟΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟ

Το άρθρο αυτό του Γιώργου Ζουρούδη Διευθυντή-Εκδότη της «Φωνής της Σύμης» αναδημοσιεύουμε από την μαχητική αυτή φωνή της Δωδεκανήσου.

Η διχοτόμηση του Αιγαίου από την Τουρκία δεν ήταν καραϊνός εν αιθρία. Ήταν ως συνήθως, η ολοκλήρωση μιας συγκεκριμένης πολιτικής που άρχισε να παίρνει σάρκα και οστά από το 1965.

Αυτό προκύπτει από έγγραφο του γραφείου του Τούρκου πρωθυπουργού κ. Οζάλ, προς το τουρκικό υπουργείο Εξωτερικών με θέμα την διόρθωση των χαρτών που αφορούν την Ελλάδα και το Αιγαίο. Το έγγραφο αυτό δημοσιεύθηκε πρόσφατα σε τουρκική εφημερίδα και έχει ως εξής:

1. Στο Αιγαίο Πέλαγος μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας δεν υπάρχει οριοθετημένο επίσημο σύνορο και σύμφωνα με τους κανόνες του διεθνούς δικαίου το Αιγαίο διέπεται από το καθεστώς της ημισο - ανοιχτής θάλασσας.
2. Παρά τα ανωτέρω, η Ελλάδα προσπαθεί να εμφανίσει σαν σύνορο την γραμμή των νησιών και της Ανατολίας για να προβάλλει την κρατική της εξουσία στο Αιγαίο.

Επειδή διαπιστώθηκε ότι χάρτες και έντυπα που

τυπώθηκαν στην Τουρκία προφανώς «εκ παραδρομής» οριοθετούν το Αιγαίο, ζητείται να ανασταλεί ή και να διορθωθεί η εκτύπωση - ανατύπωση παρόμοιου υλικού που μακροπρόθεσμα τείνει να δικαιολογήσει αξιώσεις ότι το Αιγαίο ανήκει στην Ελλάδα.

3. Για την σχετική διόρθωση και προκειμένου να αποφευχθούν παρόμοια λάθη, ζητείται:

α) Να διορθωθούν όλοι οι χάρτες και οι άτλαντες δημόσιες και ιδιωτικής σχολιακής χρήσης σε όλη την επικράτεια.

β) Να γίνουν οι δέουσες συστάσεις σε συναφείς δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς και οργανισμούς.

γ) Να κοινοποιηθούν σχετικές «διορθωτικές» οδηγίες σε όλες τις τουρκικές δημόσιες και ιδιωτικές υπηρεσίες - αντιπροσωπείες εξωτερικού.

δ) Να γίνουν οι απαραίτητες συστάσεις στο προσωπικό των «αρμόδιων καθ' όλην υπηρεσιών».

4. Όσον αφορά για την ενία σήμανση των χαρτών που τυπώνονται στο εσωτερικό της χώρας:

α) Δεν θα υπάρχει οριοθέτηση μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας.

β) Η λέξη Ελλάδα θα αναγράφεται μόνο επί της Ηπειρωτικής Ελλάδας.

γ) Η λέξη «Θράκη» θα αναγράφεται ώστε να καλύπτει την Τουρκία - Ελλάδα - Βουλγαρία.

δ) Δεν θα αναγράφονται ονόματα «θαλασσών - πελάγων» όπως «Θρακικό Πέλαγος» κ.ο.κ. που κυρίως είναι μέσα στο Αιγαίο.

ε) Τα τοπωνύμια θα αναφέρονται στην τουρκική, όπως αντί Ίμβρος: GOKCEADA (Γκιοκτσάιαντα), αντί Έβρο: MERİC (Μέριτς).

Ε) ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΟΥ κ. ΖΙΓΔΗ

Ο Πρόεδρος της Ε.Δ.Η.Κ. κ. Ιωάννης Ζιγδης έκανε τις παρακάτω δηλώσεις στις 18.5.89:

«Κατόπιν επανειλημμένων προτρήσεων δημοσιογράφων, θεωρώ χρήσιμο να επεξηγήσω λεπτομερέστερα την έκκλησή μου προς τα δημοκρατικά κόμματα, να συμπαραταχθούν με την Ε.Δ.Η.Κ., για την εξασφάλιση της διεθνούς υφάσεως του Ελληνικού κράτους και τη διασφάλιση του μέλλοντός μας στην Ενιαία Ευρωπαϊκή Αγορά.

Μόλις κατατίθεται το νομοσχέδιο για την απλή αναλογική και δόθηκε η δυνατότητα απολύτρωσης της χώρας από τον κίνδυνο και την παρακμή της πώλεισης από τα δύο μεγάλα κόμματα της ενωχημένης αναλογικής, δήλωσα εξ ονόματος της Ε.Δ.Η.Κ., ότι το Κόμμα μας θα κατήχεται αυτόνομο στις προηγείς εκλογές. Έπειτα, ταυτόχρονα, έκκληση στους αντίπαλους και όλους τους τίμους, δημοκράτες και προοδευτικούς Έλληνες να συσπειρωθούν γύρω από την Ε.Δ.Η.Κ., για να δώσουν από κοινού τη μάχη. Και τότε φυσικά θα μιλούσα για αναγκαστική ένταξή τους στο Κόμμα.

Στη Θεσσαλονίκη έκανα πιο σαφή την πρότασή μου. Καλέ, λοιπόν, όλα τα δημοκρατικά και προοδευτικά κόμματα να συμπαραταχθούν μαζί με την Ε.Δ.Η.Κ. υπό μια κοινή επωνυμία, όπως **Ε ν ω π έ λ ν η Δ η μ ο κ ρ α τ ι κ ή Π α ρ ά τ α ξ η**, και να δώσουν από κοινού τον αγώνα. Σ' αυτήν κάθε κόμμα θα διατηρήσει την οντότητά του, την ιδεολογία του

και μαζί με την Ε.ΔΗ.Κ. θα κατάλοι σ' αυτές τις τόσο κρίσι-
μες εκλογές, για να μη χαθεί καμμία φήγηος και να είναι ορι-
στική η συντριβή του δικομματισμού και να γίνει, στη νέα Βου-
λή η συμπαράταξη αυτή ο ρυθμιστής των πολιτικών εξελίξεων.

Έτσι μόνο θα σωθεί το δημοκρατικό πολίτευμα και θα
υπάρξει γαλήνη και πρόοδος σ' αυτόν τον τόπο, για να μπορέ-
σουμε να επιδιώσουμε μέσα στα πλαίσια της Ενιαίας Ευρωπαϊ-
κής Αγοράς και ταυτόχρονα να αποτρέψουμε τον κίνδυνο από
το Τουρκικό επεκτατισμό».

...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...

Ο Πρόεδρος της ΕΑΗΚ, κ. Γεώργιος Σπυρίδης, κατά
 τις παρελάσεις φέρει τις 1958

...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...

...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...

...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...
 ...από τους ...